

tænkt; men dette vil ikke være af nogen Betydning. Jeg veed derfor ikke, om man tør vente fra den høitærede Indenrigsminister sit et Forslag under Sagens Behandling, i Henhold til, hvad der er vedtaget under 2den Behandling af Finantsloven, om saaledes at forandre det foreliggende Lovforslag. Jeg kan ikke antage Andet, end at Lovforslaget er fremkommet saaledes, som det er fremkommet med det mindre opførte Arbejde, fordi Loven har været under Arbejde, og maaskee foreløbig var sanctioneret allerede, før den ommeldte Bevilling skete ved Finantslovens anden Behandling, og jeg forudsætter derfor, at dette Lovforslags anden Skikkelse ikke er grundet i en bestemt Modstand fra Regeringens Side mod, at den Beslutning, der blev tagen af Folkethinget ved Finantslovens anden Behandling, i denne Sag tages til følge.

Indenrigsministeren: Grunden til de Indskrænkninger, som ere gjorte i de Arbejder, som efter Loven af 20de August d. A. skulde projecteres til Jværfættelse i det følgende Finantsaar, er som forklaret i Motiverne den, at Finantsministeren har fundet det betænkeligt under de saa betydelige overordentlige Udgifter, som der forestaaer Landet i det følgende Finantsaar, at tilskyde saa store Summer, som ville være nødvendige, nemlig over 400,000 Rbd., medens han derimod har været villig til at tilskyde en Sum om trent af samme Størrelse som den, der er anvendt i det nuværende Finantsaar dertil. Hvis den endelige Beslutning blev, at der skulde anvendes en større Sum, saa vilde naturligvis det foreliggende Lovforslag derefter blive at forandre; men jeg kan ingenlunde med den ærede Taler antage, at det er Noget, som allerede er afgjort. Vel er det saa, at der under 2den Behandling af et Stykke af Finantsloven var et stort Fleertal for, at der skulde foretages Arbejder af det Omfang, som Loven af 20de August d. A. tilstod; men deels kunde jo dette muligvis forandres ved 3die Behandling, og deels kræver jo Finantsloven ogsaa, for at kunne anses som endelig vedtagen, Behandling i Landstinget, hvorhos jeg ikke veed, om ikke min høitærede Collega, Finantsministeren, vilde med Hensyn til denne Gjenstand kunne gjøre yderligere Er-

klæringer, som ville kunne medføre, at der ikke blev en saa stor Sum bevilget, som der her blev stemt for under 2den Behandling af den Deel af Finantsloven, som her er Spørgsmaal om. Jeg har forhen erklæret det Spørgsmaal, om man skulde optage alle de Beiarbejder, som Loven af 20de August d. A. bebuder, eller om man skulde indskrænke dem, saaledes som er skeet ved det foreliggende Lovforslag, for at være et finantslikt Spørgsmaal, og at der fra Indenrigsministerens Standpunkt ikke er Noget at indvende imod, at flere Beiarbejder, som skulde have fundet Sted, hvis det, der var bebudet — ikke tilfagt, men bebudet i Loven af 20de August d. A., skulde udføres i sin fulde Udstrækning, blive medtagne.

Bregendahl: Ja, det er ganske rigtigt, som den høitærede Indenrigsminister udtalte, at det ikke er endelig afgjort endnu, hvilket Beløb der under Finantsloven bliver bevilget til Beiarbejder. Jeg troer ogsaa, at jeg i de Uttringer, jeg udtalte før, gjorde opmærksom paa, at det ikke var endelig afgjort, men at der kun, saaledes som Sagen nu staaer, var Formodning for, at det vilde blive endelig vedtaget; men hvad enten det bliver endelig vedtaget eller ikke, saa troer jeg dog, at det vil være for seent, at udsætte det foreliggende Lovforslags Behandling og Forandring for at afvente det endelige Resultat under Finantsloven; thi det vil jo vel være Tilfældet i dette Aar som tidligere, at Finantsloven først vil erholde sin endelige Behandling i Rigsdagen lige umiddelbart før Rigsdagssessionsens Slutning, og der vil da ikke være Tid til at forandre den nuværende Lov og bringe den gennem de øvrige Stadier, den har at gennemgaae under Behandlingen i Rigsdagen. Saaledes som Loven hidtil altid har været affattet, og som ogsaa nu det foreliggende Forslag er affattet, at nemlig den endelige Bestemmelse om, hvilke Arbejder der skulle udføres, berod paa Størrelsen af det Beløb, der bevilges ved Finantsloven, seer jeg ikke, at der, da Sagen staaer saaledes, at Beløbet for Tiden er bevilget i Finantsloven, kan være Noget til Hindrer for, at Lovforslaget forandres i Dverestemmelse dermed, idet den Bestemmelse, som omhandler de Arbejder, der skulle udføres i